

Lieta C-449/21

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums, kas izveidots saskaņā ar Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu

Iesniegšanas datums:

2021. gada 21. jūlijs

Iesniedzējtiesa:

Cour d'appel de Paris (Francija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 1. jūlijs

Prasītāja:

Towercast

Atbildētājas:

Autorité de la concurrence

Ministère de l'Économie [Ekonomikas ministrija]

Parīzes apelācijas tiesa

Spriedums, 2021. gada 1. jūlijā

I. Pamatlietas priekšmets

- 1 Sabiedrība *TowerCast* (turpmāk tekstā – “*TowerCast*”) *Cour d'appel de Paris* [Parīzes apelācijas tiesā] ir cēlusi prasību par *Autorité de la concurrence* [Francijas Konkurences iestādes] lēmuma atcelšanu, ar ko tā ir atteikusies turpināt pārbaudi par sabiedrības *TDF* darījumu, ar kuru veikta konkurējoša uzņēmuma iegāde.

II. Minētās tiesību normas

A. Savienības tiesības

- 2 Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā – “LESD”) 102. pantu:

“Vienam vai vairākiem uzņēmumiem, kam ir dominējošs stāvoklis iekšējā tirgū vai būtiskā tā daļā, šāda stāvokļa ļaunprātīga izmantošana ir aizliegta kā nesaderīga ar iekšējo tirgu un tiktāl, ciktāl tā var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm.”

- 3 Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 139/2004”), kas aizstāj Padomes Regulu (EEK) Nr. 4064/89 (1989. gada 21. decembris) par uzņēmumu koncentrācijas kontroli (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 4064/89”), 5.–9., kā arī 20. un 24. apsvērumu ir noteikts:

“(5) [...] būtu jānodrošina, ka reorganizācijas process nerada ilgstošu kaitējumu konkurencei [...]

(6) Tādēļ ir nepieciešams īpašs juridisks instruments, kas ļautu īstenot visu koncentrāciju efektīvu kontroli attiecībā uz to sekām Kopienas konkurences struktūrā un kas būtu vienīgais instruments, ko piemēro šādām koncentrācijām. Regula (EEK) Nr. 4064/89 ļauj attīstīt Kopienas politiku šajā jomā. Tomēr, ņemot vērā pieredzi, minētā regula tagad jāaizstāj ar tiesību aktiem, kas izstrādāti, lai apmierinātu integrēta tirgus izaicinājumus un paredzamo Eiropas Savienības paplašināšanu. Saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem, kā minēts Līguma 5. pantā, šī regula nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka netiek traucēta konkurence kopējā tirgū, saskaņā ar atvērtas tirgus ekonomikas ar brīvu konkurenci principiem.

(7) Saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas praksi 81. un 82. pants, ja tos piemēro, attiecībā uz dažām koncentrācijām nav pietiekošs, lai kontrolētu visas operācijas, kas varētu izrādīties nesavienojamas ar netraucētas konkurences sistēmu, ko paredz Līgums. Tādēļ šī regula jābalsta ne tikai uz 83. pantu, bet, principā, uz Līguma 308. pantu, saskaņā ar kuru Kopiena var piešķirt sev papildu rīcības pilnvaras, kas nepieciešamas tās mērķu sasniegšanai [...].

(8) Noteikumi, kurus pieņem ar šo regulu, paredz nozīmīgas strukturālas izmaiņas, kuru sekas tirgū ietekmēs arī tās valstis, kas nav dalībvalstis. Vispārējos gadījumos šādas koncentrācijas jāpārskata tikai Kopienas līmenī, piemērojot vienas institūcijas apstiprinājuma sistēmu un saskaņā ar subsidiaritātes principiem. Koncentrācijas, uz kurām neattiecas šī regula, principā nonāk dalībvalstu jurisdikcijā.

(9) Šīs regulas piemērošanas joma jādefinē saskaņā ar attiecīgo uzņēmumu ģeogrāfisko darbības reģionu un jāierobežo ar kvantitatīvām robežām, lai ietvertu Kopienas mēroga koncentrācijas. [..]

(20) Ir lietderīgi definēt koncentrācijas koncepciju tādā veidā, lai ietvertu darbības, kas izraisa paliekošas izmaiņas attiecīgo uzņēmumu kontrolē un tādējādi arī tirgus struktūrā. [..]

(24) Lai nodrošinātu netraucētas konkurences sistēmu kopējā tirgū un turpinātu politiku, ko īsteno saskaņā ar atvērta tirgus ekonomikas ar brīvu konkurenci principiem, ar šo regulu jāatļauj efektīva visu koncentrāciju kontrole, vērtējot to ietekmi uz konkurenci Kopienā. Attiecīgi Regula (EEK) Nr. 4064/89 izstrādā principu, ka Kopienas mēroga koncentrāciju, kas izveido vai pastiprina dominējošu stāvokli, kura ietekmes dēļ kopējā tirgū vai tā nozīmīgā daļā būtiski pasliktinās efektīva konkurence, uzskata par neatbilstošu kopējam tirgum.”

4 Regulas Nr. 139/2004 1. pantā tās piemērošanas joma ir izklāstīta šādi:

“1. Neskarot 4. panta 5. punktu un 22. pantu, šī regula attiecas uz visām Kopienas mēroga koncentrācijām atbilstoši šajā pantā definētajām. [..]”

5 Regulas Nr. 139/2004 2. panta 1. un 4. punktā ir paredzēts:

“1. Šīs regulas darbības jomas ietvaros koncentrācijas jānovērtē saskaņā ar šīs regulas mērķiem un zemāk minētajiem noteikumiem, ar mērķi noteikt vai tās ir vai nav atbilstošas kopējam tirgum.

Īstenojot novērtējumu Komisija ņem vērā:

a) nepieciešamību attīstīt efektīvu konkurenci kopējā tirgū ņemot vērā, cita starpā, visu attiecīgo tirgu struktūru un faktisko vai iespējamo konkurenci no to uzņēmumu puses, kas atrodas Kopienā vai ārpus tās;

[..]

4. Tādā mērā, kādā kopuzņēmuma veidošanas, kas rada koncentrāciju 3. panta nozīmē, mērķis vai sekas ir to uzņēmumu konkurētspējīgas darbības koordinēšana, kas saglabā neatkarību, šādu koordinēšanu izvērtē saskaņā ar Līguma 81. panta 1. un 3. punkta kritērijiem, ar mērķi noskaidrot vai šādas darbības ir atbilstošas kopējam tirgum.”

6 3. pantā ir noteikts šādi:

“1. Uzskata, ko koncentrācija rodas, ja notiek ilgtermiņa kontroles maiņa šādu iemeslu dēļ:

a) divu vai vairāku agrāk neatkarīgu uzņēmumu vai to daļu apvienošanās rezultātā; vai

b) viena vai vairākas personas, kas jau kontrolē vismaz vienu uzņēmumu, vai viens vai vairāki uzņēmumi, nopērkot vērtspapīrus vai akcijas, līguma rezultātā vai jebkādā citā veidā iegūst tiešu vai netiešu kontroli pār citu uzņēmumu, vairākiem uzņēmumiem vai uzņēmumu daļām.

2. Par kontroli uzskata tiesības, līgumus vai citus līdzekļus, kas atsevišķi vai apvienojumā un ņemot vērā iesaistīto faktu vai tiesību aktu izskatīšanu, dod iespēju izšķiroši ietekmēt uzņēmumu, jo īpaši ar šādiem līdzekļiem:

a) īpašuma tiesībām vai tiesībām izmantot visus vai daļu no uzņēmuma aktīviem;

b) tiesībām vai līgumiem, kas piešķir izšķirošu ietekmi uz uzņēmuma sastāvu, balsošanu vai izpildvaru.

3. Kontroli iegūst personas vai uzņēmumi, kuriem:

a) ir tiesības vai tie ir pilnvaroti izmantot tiesības saskaņā ar attiecīgajiem līgumiem; vai

b) līdz brīdim, kamēr tie nav tiesīgi vai pilnvaroti izmantot tiesības saskaņā ar šādiem līgumiem, tie var izmantot tiesības, kas izriet no šā panta.

[..]”

7 21. pants ar nosaukumu “Regulas piemērošana un jurisdikcija” nosaka, ka:

“1. Koncentrācijām, kas definētas 3. pantā, piemēro tikai šo regulu un nepiemēro Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003, (EEK) Nr. 1017/68, (EEK) Nr. 4056/86 un (EEK) Nr. 3975/87, izņemot attiecībā uz tiem kopuzņēmumiem, kas nav Kopienas mēroga kopuzņēmumi, un kuru mērķis vai sekas ir to uzņēmumu konkurējošas darbības koordinēšana, kas saglabā neatkarību.

2. Saskaņā ar pārskatīšanu Eiropas Kopienų Tiesā Komisijai ir ekskluzīva kompetence pieņemt lēmumus, ko paredz šī regula.

3. Dalībvalstis nedrīkst piemērot savas valsts konkurences jomas tiesību aktus nevienai Kopienas mēroga koncentrācijai.”

8 22. pantā, kas paredz iespēju vērsties Eiropas Komisijā, ir noteikts, ka:

“1. Viena vai vairākas dalībvalstis var pieprasīt, lai Komisija pārbauda visas 3. pantā minētās koncentrācijas, kas nav Kopienas mēroga koncentrācijas 1. panta nozīmē, bet ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un būtiski apdraud konkurenci to dalībvalstu teritorijā, kas iesniedz pieprasījumu. [..]”

B. Valsts tiesības

- 9 *Code de commerce* [Komerckodeksa] L.430-2. pantā noteikts, ka:

“I.- Uz jebkuru koncentrāciju L.430-1. panta nozīmē attiecas šīs sadaļas L.430-3. pants un turpmākie panti, ja ir izpildīti šādi trīs nosacījumi:

- visu koncentrācijā iesaistīto uzņēmumu vai fizisko vai juridisko personu grupu vispasaules kopējais apgrozījums, neskaitot nodokļus, pārsniedz EUR 150 miljonus;
- kopējais apgrozījums, neskaitot nodokļus, ko Francijā sasnieguši vismaz divi no attiecīgajiem uzņēmumiem vai fizisko vai juridisko personu grupām, pārsniedz EUR 50 miljonus;
- darījums neietilpst Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju piemērošanas jomā. [..]”

- 10 Komerckodeksa L.430-9. pantā noteikts, ka:

“Dominējoša stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas vai atkarīgā ekonomiskā stāvokļa gadījumā Konkurences iestāde var ar pamatotu lēmumu uzdot attiecīgajam uzņēmumam vai uzņēmumu grupai noteiktā termiņā mainīt, pabeigt vai izbeigt visus nolīgumus un visas darbības, ar kurām ir notikusi ekonomiskās varas koncentrācija, kas pieļauj ļaunprātīgu izmantošanu, pat ja uz šīm darbībām attiecas šajā sadaļā paredzētā procedūra.”

- 11 Konkurences iestādes publicētajās pamatnostādnēs par kontroli pār koncentrāciju, to 2013. gada versijā, 314. punktā, kas attiecas uz Komerckodeksa L.430-9. panta īstenošanas nosacījumiem, ir noteikts, ka:

“Šis pants attiecas uz jebkādu ļaunprātīgu izmantošanu, kas kļuvusi iespējama koncentrācijas dēļ, neatkarīgi no tā, vai tā ir vai nav bijusi pakļauta atļaujas izsniegšanas procedūrai Konkurences iestādē vai, iepriekš, pie ministra.”

III. Fakti un strīda priekšvēsture

- 12 Ar investīciju līgumu, kas noslēgts 2016. gada 23. jūnijā un grozīts ar 2016. gada 30. jūnija grozījumiem, sabiedrība *TDF Infrastructure* iegādājās visas sava konkurenta *Itas SAS*, grupas mātes uzņēmuma, akcijas un ieguva par to pilnīgu kontroli. Minētās darbības rezultātā attiecīgajā Francijas tirgū palika tikai divi pakalpojumu sniedzēji: *TDF* un *TowerCast*.
- 13 *Itas* iegādes darījums, kas nepārsniedza Regulas Nr. 139/2004 1. pantā un Komerckodeksa L-430-2. pantā noteiktās robežvērtības, neizraisīja nekādu iepriekšējās koncentrāciju kontroles procedūru vai Regulas Nr. 139/2004 22. pantā paredzēto procedūru par jautājuma nodošanu Eiropas Komisijai īstenošanu.

- 14 Ar vēstuli, kas reģistrēta 2017. gada 15. novembrī, Konkurences iestāde (turpmāk tekstā – “Iestāde”) saņēma *TowerCast* sūdzību, kurā tā apgalvo, ka sabiedrības *TDF* kontroles pārņemšana pār sabiedrību *Itas* 2016. gada 13. oktobrī ir dominējoša stāvokļa ļaunprātīga izmantošana, jo tā ierobežo konkurenci virszemes digitālās televīzijas (turpmāk tekstā – “VDT”) apraides vairumtirdzniecības, augšupējos un lejupējos tirgos, ievērojami nostiprinot jau tā dominējošo *TDF* stāvokli šajos tirgos.
- 15 2018. gada 25. jūnijā *TDF* grupas sabiedrībām (*TDF infrastructure*, *TDF infrastructure Holding*, *Tivana France Holdings*, *Tivana Midco*, *Tivana Topco*) tika nosūtīta pretenzija, pārmetot ka tā “2016. gada 13. oktobrī, būdama viens uzņēmums konkurences tiesību izpratnē, ļaunprātīgi izmantojusi tās dominējošo stāvokli VDT apraides pakalpojumu vairumtirdzniecības lejupējā tirgū, pilnībā pārņemot kontroli pār *Itas* grupu” jo šī prakse var kavēt, ierobežot vai kropļot konkurenci VDT apraides pakalpojumu vairumtirdzniecības lejupējā tirgū, kas ir aizliegts ar Komerckodeksa L.420-2. pantu un LESD 102. pantu.
- 16 Ar 2020. gada 16. janvāra lēmumu Nr. 20-D-01 (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) Iestāde izvērtēja, ka dominējoša stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas prakse, kas pārņemta *TDF* grupas uzņēmumiem, nav pierādīta un tāpēc procedūras turpināšanai nav pamata.
- 17 *TowerCast* ir pārsūdzējusi šo lēmumu un lūdz to atcelt. *TDF* grupas sabiedrības lūdz *Cour d’appel de Paris* apstiprināt šo lēmumu pilnībā un *TowerCast* sūdzību noraidīt. Arī Iestāde, ekonomikas ministrs un prokuratūra, kuri piekrīt pārsūdzētā lēmuma pamatojumam, lūdz iesniedzējtiesu šo sūdzību noraidīt.

IV. Pušu argumenti

A. Konkurences iestāde

- 18 Ar pārsūdzēto lēmumu, kā arī iesniedzējtiesai, Iestāde apgalvo, ka Regulu Nr. 4064/89 un Nr. 139/2004 pieņemšana ir novilkusi skaidru robežu starp koncentrāciju kontroli un pretkonkurences darbību kontroli un ka sevišķs koncentrāciju kontroles režīms Eiropas Savienības līmenī ir *de facto* padarījis par novecojušu “*Continental Can*” judikatūras piemērošanu, kas formulēta laikā, kad nepastāvēja Eiropas sistēma koncentrāciju kontrolei.
- 19 Tā būtībā uzskata, ka, lai arī pēc Regulas Nr. 4064/89 stāšanās spēkā LESD 102. pants joprojām ir piemērojams ļaunprātīgai rīcībai, ko var nodalīt no pašas koncentrācijas, tomēr tā piemērošana koncentrācijas strukturālajai darbībai Regulas Nr. 139/2004 nozīmē turpmāk ir bezpriekšmetiska, pat ja ar šo regulu tiešs izņēmums par to nav noteikts.
- 20 Tā arī atzīmē, ka Regulas Nr. 139/2004 3. pants, tāpat kā iepriekšējās Regulas Nr. 4064/89 3. pants, definē koncentrāciju ar materiālu kritēriju, nevis atsaucoties uz regulas 1. pantā noteiktajām robežvērtībām. No tā Iestāde secina, ka Regula

Nr. 139/2004 attiecas tikai uz koncentrācijām, kas definētas iepriekš minētajā 3. pantā, un padara LESD 102. panta piemērošanu koncentrācijai par bezpriekšmetisku, jo pēc šīs darbības attiecīgais uzņēmums nav rīkojies sevišķā veidā.

- 21 Tā patur šo pašu analīzi valsts tiesību aktu piemērošanai saskaņā ar Komerckodeksa L.420-2. pantam, ņemot vērā procedūras, kas attiecas uz pretkonkurences darbībām, un procedūru, kas attiecas uz kontroli pār dažādām savstarpēji nesaderīgām koncentrācijām.

B. TowerCast

- 22 Ar savu sūdzību *TowerCast* šo interpretāciju apstrīd. Tajā galvenokārt uzsvērts ar EEK līgumu noteiktais mērķis izveidot režīmu, kas nodrošina neizkropļotu konkurenci kopējā tirgū, un atsaucas uz principiem, kas izteikti iepriekš minētajā lietā “*Continental Can*”, kurus tā uzskata par joprojām aktuāliem. Tā norāda, ka šie principi tika atkārtoti izteikti vairākās turpmākās lietās (spriedumi, 2005. gada 21. septembris, *EDP/Komisija*, T-87/05, EU:T:2005:333, 46. un 47. punkts; 2005. gada 14. decembris, *General Electric/Komisija*, T-210/01, EU:T:2005:456, 86. punkts) un sniedza juridisku analīzi, lai pamatotu savu apgalvojumu, ka dalībvalstu iestādes un tiesas pārsvarā turpina piemērot “*Continental Can*” judikatūru.
- 23 Tā arī atsaucas uz LESD 102. panta tiešo iedarbību un attiecībā uz darbībām, kas nesasniedz robežvērtības, pieprasa veikt *ex post* pārbaudi par atbilstību šim pantam.
- 24 Tā norāda, ka, lai arī regulas Nr. 139/2004 un Nr. 1/2003 nav vienlaicīgi piemērojamas vienā un tajā pašā lietā, tomēr Regula Nr. 139/2004 attiecas tikai uz tām koncentrācijām, kas ietilpst tās piemērošanas jomā, proti, tām, kurām ir Kopienas mērogs, vai par kurām ir vērsušās Komisijā valstu konkurences iestādes vai puses.
- 25 Atbildot pārējām pusēm, tā apgalvo, ka kontrole, kas aprobežojas ar tādām nodalāmām darbībām, kas ir ļaunprātīga rīcība, neļauj aptvert koncentrācijas, kas būtiski kavē konkurenci, ievērojami nostiprinot pircēja dominējošo stāvokli, un piebilst, ka jautājuma nodošanas sistēma, kas paredzēta ar Regulas Nr. 139/2004 22. pantu, nav pietiekama, lai nodrošinātu pieņemamu kontroli, jo tai nav obligāts raksturs un tā tiek uzsākta pēc dalībvalstu ieskatiem. Tā arī atgādina, ka vēl nesen Komisija nav vēlējusies pārbaudīt darbības, kas nesasniedz valstu kontroles robežvērtības.

C. Pārējās procesa dalībnieces

- 26 Ekonomikas ministrs piekrīt Iestādes analīzei. Tai pievienojas arī iesaistītās *TDF* grupas sabiedrības. Tās arī norāda, ka Tiesa savā 2017. gada 7. septembra spriedumā *Austria Asphalt* (C-248/16, EU:C:2017:643, 30.–33. punkts) ir

norādījusi, ka LESD 101. un 102. pants nav piemērojami nevienai kontroles darbībai, kas attiecas uz koncentrācijām Regulas 139/2004 3. panta nozīmē, neatkarīgi no robežvērtību pārsniegšanas. Visbeidzot, tās uzstāj uz tiesisko nenoteiktību, ko LESD 102. panta piemērošana radītu tādām koncentrācijām kā šajā lietā, jo tas ļautu tās apšaubīt vairākus gadus pēc to pabeigšanas, ievērojot atšķirīga iznākuma risku, kāds pastāv, rodoties tiesvedībām par koncentrāciju kontroli.

V. Iesniedzējtiesas analīze

- 27 Spriedumā, sauktā “*Continental Can*”, (spriedums, 1973. gada 21. februāris, *Europemballage un Continental Can/Komisija*, 6/72, EU:C:1973:22) Tiesa norādīja, ka, “ja nav skaidru noteikumu, nevar uzskatīt, ka Līgums, kas 85. pantā aizliedz noteiktus parastu uzņēmumu apvienību lēmumus, kas ierobežo konkurenci, to nenovēršot, 86. pantā tomēr atļautu uzņēmumiem pēc apvienošanās organiskā vienībā sasniegt tādu dominējošo stāvokli, ka jebkādas nopietnas konkurences iespējas ir praktiski neīstenojamas”. No minētā Tiesa secināja, ka “līdz ar to var pastāvēt ļaunprātīga rīcība, ja dominējošā stāvoklī esošs uzņēmums nostiprina šādu stāvokli tiktāl, ka sasniegtais dominējošā stāvokļa līmenis būtiski ierobežo konkurenci, proti, tirgū ir iespējams palikt tikai tādiem uzņēmumiem, kuri savā rīcībā ir atkarīgi no dominējošā uzņēmuma”.
- 28 Šo judikatūru parasti interpretē tādējādi, ka ar to ir pieņemts, ka dominējošā stāvokļa nostiprināšana ārējas izaugsmes ceļā, kas varētu izslēgt jebkādas nopietnas konkurences iespējas, ņemot vērā izvirzītos mērķus, nevar tikt izslēgta no LESD 102. panta (iepriekš – no EEK līguma 86. panta), primāro tiesību normas ar tiešu iedarbību, piemērošanas jomas.
- 29 Tomēr šis lēmums tika pieņemts, kad Eiropas tiesību aktos nepastāvēja nekāds koncentrāciju kontroles mehānisms. Kopš tā laika Savienībā ir izveidoti noteikumi, kas piemērojami koncentrācijām, kuras varētu ievērojami kavēt efektīvu konkurenci kopējā tirgū vai tā ievērojamā daļā.
- 30 Jāatzīmē, ka, lai izvairītos no divkāršas analīzes, *ex ante* un *ex post*, darbībām, kas ietilpst to piemērošanas jomā, viena otrai sekojošajās regulās par kontroli pār koncentrāciju ir paredzēts, ka uz koncentrācijām ar “Kopienas” dimensiju, uz kurām attiecas *ex ante* kontrole, nevar attiekties arī noteikumi (regula Nr. 17, pēc tam – Nr. 1/2003), kas attiecas uz pantu piemērošanu, ar kuriem aizliegtas pretkonkurences darbības (EKL 85. un 86. pants, tagad – LESD 101. un 102. pants).
- 31 Regulas Nr. 139/2004 3. pantā ir arī sniegta koncentrācijas jēdziena materiālā definīcija, neatsaucoties uz 1. pantā minētajām robežvērtībām, kas ļauj definēt Kopienas mēroga koncentrāciju. Tāpēc šķiet, ka 21. pantā paredzētais uzņēmums attiecas uz jebkuru darbību, kas atbilst 3. panta definīcijai, pat ja tā nesasniedz obligātās kontroles robežvērtības.

- 32 Tomēr Regulas Nr. 139/2004 7. apsvērumā ir precizēts, ka “saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas praksi 81. un 82. pants, ja tos piemēro, attiecībā uz dažām koncentrācijām nav pietiekošs, lai kontrolētu visas operācijas, kas varētu izrādīties nesavienojamas ar netraucētas konkurences sistēmu, ko paredz Līgums [...]”, tāpēc iesniedzējtiesa jautā, vai “*Continental Can*” judikatūrā noteiktā interpretācija joprojām ir piemērojama tādai darbībai kā šajā lietā, par kuru nav strīda, ka tā atbilst iepriekš minētajā 3. pantā dotajai definīcijai un kuras ietekme uz konkurenci nav bijusi pakļauta nekādai *ex ante* kontrolei.
- 33 Šķiet, ka nesenajā Tiesas judikatūrā nav ieņemta noteikta nostāja jautājumā par to, vai Regulas Nr. 139/2004 21. pantā noteiktais izņēmums attiecas arī uz tādām koncentrācijām, kuras nav bijušas pakļautas nekādai *ex ante* kontrolei.
- 34 Iepriekš minētajā 2017. gada 7. septembra spriedumā lietā C-248/16, *Austria Asphalt*, Tiesa atgādināja:
- “31. “[...] regula [...] ietilpst tiesību aktu kopumā, kuru mērķis ir LESD 101. un 102. panta īstenošana, kā arī tādas uzraudzības sistēmas izveide, kas Savienības iekšējā tirgū nodrošinātu neizkropļotu konkurenci.
32. Kā izriet no Regulas Nr. 139/2004 21. panta 1. punkta, tās 3. pantā definētajām koncentrācijām, kurām principā nav piemērojama Regula Nr. 1/2003, ir piemērojama tikai šī regula, [iesniedzējtiesa papildinājusi ar pasvītrojumu].
33. Savukārt Regula Nr. 1/2003 ir piemērojama uzņēmumu darbībām, kuras nav kvalificējas par koncentrācijām Regulas Nr. 139/2004 nozīmē, bet tomēr var radīt koordināciju uzņēmumu starpā, kas ir pretrunā LESD 101. pantam, un uz kurām šī iemesla dēļ attiecas Komisijas un valstu konkurences uzraudzības iestāžu kontrole.”
- 35 Tomēr šķiet, ka Tiesa nav norādījusi izņēmumus, ko varētu piemērot sprieduma 32. punktā izklāstītajam principam, kā arī nav lēmusi par to, vai spriedumā “*Continental Can*” pieņemtā interpretācija joprojām ir piemērojama, jo īpaši attiecībā uz koncentrācijām, kas nesasniedz obligātās kontroles robežvērtības un par kurām nav veikta nekāda analīze saistībā ar obligāto *ex ante* kontroli, un nav izteikti lūgumi par jautājuma nodošanu Komisijai, piemērojot Regulas Nr. 139/2004 22. pantu.
- 36 Ņemot vērā LESD 102. panta tiešo iedarbību un nozīmi, ko varētu piešķirt tiesību normām, kas reglamentē koncentrācijas (Regulas Nr. 139/2004 21. panta 1. punkts), iesniedzējtiesai ir šaubas par šo pēdējo normu interpretāciju, ka “principā” nav iespējama konkurences tiesību normu, kas izriet no iepriekšminētajiem primārajiem tiesību aktiem, autonoma piemērošana darbībai, kura, kā šajā lietā:
- visticamāk, atbilst definīcijai, kas sniegta Regulas Nr. 139/2004 3. pantā,

- nerada nekādu preventīvu kontroli uz koncentrācijām piemērojamo Eiropas tiesību aktu un uz valsts tiesību aktu pamata,
 - un arī nerada nekādu risku Regulu Nr. 139/2004 un Nr. 1/2003 kumulatīvai piemērošanai vai pretrunai, kas izriet no divkāršas analīzes *ex ante* un *ex post*.
- 37 Šīs interpretācijas grūtības pastiprinās, izvērtējot valstu lēmumus, uz kuriem atsaucas puses un no kuriem izriet neviendabīga Savienības tiesību piemērošana.

VI. Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojums

- 38 Tā kā šķiet, ka Tiesa vēl nav izvērtējusi šajā lietā aplūkoto strīdīgo tiesību jautājumu, ņemot vērā konstatētās atšķirīgās interpretācijas un lai nodrošinātu šo tiesību normu vienveidīgu interpretāciju un piemērošanu Savienībā, Tiesā ir jāiesniedz prejudiciālais jautājums.

VII. Prejudiciālais jautājums

- 39 *Cour d'appel de Paris* uzdod Eiropas Savienības Tiesai šādu prejudiciālo jautājumu:

“Vai Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār koncentrāciju 21. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to valsts konkurences iestādei nav atļauts tādu koncentrāciju, kurai nav Kopienas mēroga iepriekš minētās regulas 1. panta nozīmē, kura nesasniedz valsts tiesību aktos paredzētās obligātās *ex ante* kontroles robežvērtības un saistībā ar kuru nav notikusi vēršanās Eiropas Komisijā atbilstoši minētās regulas 22. pantam, izvērtēt kā tādu, kas ir dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana, kas ir aizliegta ar LESD 102. pantu, attiecībā uz konkurences struktūru valsts mēroga tirgū?”